

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Trnkové a soudkyň JUDr. Věry Balejové a Mgr. Heleny Nutilové v právní věci žalobce **Mgr. V.S.**, bytem v X, zastoupeného Mgr. Martinem Prosserem, advokátem v Praze 1, Myslíkova 23, proti žalované **Policii ČR, Policejnímu prezidiu České republiky**, sídlem v Praze 7, Strojnická 27, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 15. 9. 2014 č.j. PPR-23584-5/ČJ-2014-990450, **t a k t o :**

I. Žaloba se zamítá.

II. Žalované se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

(1) Žalobou doručenou Krajskému soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) dne 3. 12. 2014 se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne 15. 9. 2014 č.j. PPR-23584-5/ČJ-2014-990450, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje ze dne 27. 6. 2014 č.j. KRPC-64896-16/ČJ-2014-0200IZ, kterým byl žalobci zajištěn zbrojní průkaz č. AL529365, vydaný pro skupiny oprávnění „A, B, E“, s dobou platnosti do 10. 2. 2019.

(2) Žalobce namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, kterým došlo k poškození jeho práv. Z obsahu žalovaného rozhodnutí není zřejmý zdroj důkazů užitých v předmětném správním řízení, a to konkrétně usnesení o zahájení trestního stíhání žalobce. Z obsahu spisu je zřejmé, že se spisovým materiálem v něm obsaženým bylo manipulováno a usnesení o zahájení trestního stíhání bylo do tohoto spisu dodáno dodatečně.

(3) Žalované rozhodnutí je nepřezkoumatelné rovněž z toho důvodu, že z něj není patrné, jakými všemi podklady se žalovaná v rámci přezkumu odvolání žalobce zabývala a jaké materiály žalované sloužily jako podklad rozhodnutí. Z obsahu napadeného rozhodnutí je zřejmé, že se žalovaná zabývala toliko rozhodnutími orgánů činných v trestním řízení, které jako jediné sloužily jako podklad jejího rozhodnutí. Z napadeného rozhodnutí stejně tak není zřejmé, z jakých důvodů žalovaná shledala odvoláním napadené rozhodnutí srozumitelné a přehledné.

(4) Žalobce dále namítá nezákonnost napadeného rozhodnutí, které je svým charakterem rozhodnutím pouze formálním, neboť materiálně bylo rozhodnuto již zahájením daného správního řízení. Z rozhodnutí žalované není zřejmé, z jakých důvodů rozhodla o zajištění zbrojního průkazu žalobce. Žalovaná toto rozhodnutí učinila pouze na základě rozhodnutí vydaných v trestním řízení, aniž by odnětí zbrojního průkazu žalobce konkrétně zdůvodnila. Z rozhodnutí správních orgánů nelze dovodit jakoukoliv nebezpečnost žalobce, kterou by ohrožoval společnost.

(5) Napadené rozhodnutí je nezákonné rovněž z toho důvodu, že žalobci byl zbrojní průkaz zpočátku vydán již za situace, kdy správní orgány o probíhajícím trestním řízení v jeho věci věděly. Správní orgány ve svých rozhodnutích žádným způsobem nezohlednily skutkové okolnosti dané věci, tedy především dobu, která od spáchání skutku, který mu je kladen v trestním řízení za vinu, uplynula, stejně tak nebyla zohledněna změna právní kvalifikace skutku, kterého se žalobce měl dopustit, a rovněž nebylo přihlédnuto k řádnému životu, který žalobce vede. Jednání správních orgánů bylo v tomto směru žalobcem označeno jako šikanózní.

(6) Rozhodnutí správních orgánů žalobce označil za nezákonné rovněž z důvodu porušení zásady presumpce neviny. Správní orgány by svými rozhodnutími neměly předjímat rozhodnutí o vině a trestu, když pro rozhodnutí o zajištění zbrojního průkazu je podstatná pouze existence usnesení o zahájení trestního stíhání. Na základě jediného obvinění vzneseného v rámci trestního řízení nelze předjímat žalobcovo budoucí jednání a dovozovat z něj, že v jeho případě bude nezbytné zajistit zbrojní průkaz.

(7) Žalobou napadené rozhodnutí trpí nezákonností také s ohledem na to, že žalovaná v jeho odůvodnění vycházela z překonané judikatury Nejvyššího správního soudu. Rozhodnutí o zajištění zbrojního průkazu nemá pouze preventivní povahu, když tímto rozhodnutím naopak dochází k významnému zásahu do práv žalobce, kdy žalobce v důsledku tohoto rozhodnutí ztrácí některá svá práva.

(8) Závěrem potom žalobce namítá pochybení správních orgánů procesního charakteru, kdy správní orgány měly řízení o jeho žádosti o vydání zbrojního průkazu přerušit v souladu s ust. § 17 odst. 6 zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (dále jen „zákon o zbraních“), a to s ohledem na zahájení trestního stíhání žalobce. Ačkoliv tedy správní orgány o zahájení trestního řízení věděly, správní řízení o žádosti o vydání zbrojního průkazu nepřerušily, čímž se dopustily procesního pochybení.

(9) Na základě všech shora uvedených důvodů navrhl žalobce rozhodnutí žalované a stejně tak rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušit a věc žalované vrátit k dalšímu řízení.

II. Stručné shrnutí vyjádření žalované

(10) Žalovaná navrhla projednávanou žalobu zamítnout. K jednotlivým žalobním bodům dále uvedla následující. Žalobcem tvrzená manipulace se spisovým materiálem nebyla prokázána. Každá došlá písemnost je evidována ve spisové dokumentaci Policie ČR, do které jsou došlé písemnosti automaticky evidovány, a je jim automaticky přiděleno pořadové číslo k základnímu číslu jednacím. Úplnost spisového materiálu není odvislá od písemnosti, označované žalobcem jako spisový přehled. Od zavedení spisu do systému je každá došlá písemnost vedena elektronicky a bez nutnosti vést o ní ještě spisový přehled. Kompletnost spisového materiálu je posuzována z návaznosti číselné řady uváděné k číslu jednacím. Z předmětného usnesení o zahájení trestního stíhání žalobce je zřejmé, že bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno dne 30. 4. 2014 a zaevidováno pod č.j. KRPC-64896-1/ČJ-2014-0200IZ. Další písemnosti došlé k tomu číslu jednacím se potom zakládají systémem vzestupné číselné řady. Z uvedeného vyplývá, že k manipulaci se spisem v neprospěch žalobce nemohlo dojít a tato námitka je založena pouze žalobcovou neznalostí způsobu evidování písemností Policií ČR. Stejně tak nelze dospět k závěru o úmyslném zatajování zdroje informací, neboť z obou rozhodnutí správních orgánů vyplývá, že podnětem pro zahájení daného správního řízení bylo výše specifikované usnesení o zahájení trestního stíhání. Správní orgán prvního stupně současně s tímto usnesením obdržel rovněž usnesení státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 6 ze dne 23. 3. 2014. Z tohoto nelze dovodit, že by žalovaná úmyslně zatajovala zdroj informací, když tímto zdrojem zjevně jsou orgány činné v trestním řízení, kterým tento postup ukládá zákon.

(11) Žalovaná se rovněž neztotožnila se závěry žalobce, dle nichž je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, neboť z něj není patrné, jaké důkazní materiály jsou jeho podkladem, a rovněž z něj není zřejmé, na základě jakých skutečností shledala prvostupňové rozhodnutí správným a srozumitelným. Rozhodnutí o odvolání bylo žalovanou vydáno zcela v souladu s ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“). Žalovaná nedospěla k závěru, že by napadené rozhodnutí bylo v rozporu s právními předpisy nebo že by bylo nesprávné. Hodnocení důkazů žalovaná provedla v souladu s ust. § 50 odst. 4 správního řádu, které správnímu orgánu umožňuje hodnotit důkazy podle své úvahy. Zákon přitom nestanoví, jaký podklad je pro správní orgány závazný. Za podklad rozhodnutí bylo správními orgány vymezeno usnesení o zahájení trestního stíhání, přičemž tento postup byl správními orgány řádně odůvodněn. O nerelativnosti důkazů předložených žalobcem byl žalobce dostatečně vyrozuměn v odůvodnění obou rozhodnutí.

(12) Důvodnost rozhodnutí o zajištění zbrojního průkazu žalobce žalovaná shledala s ohledem na nebezpečnost jeho jednání. Žalobce i přes své právní vzdělání hromadil zbraně a střelivo, aniž by byl držitelem zbrojního průkazu. Žalobce takto jednal v rozporu se zájmem společnosti na bezpečné manipulaci se zbraněmi, střelivem a výbušninami. Žalobce se tímto svým jednáním významně odchýlil od jednání všeobecně požadovaného. Správní orgány tyto úvahy promítly do odůvodnění svých rozhodnutí, která tak byla vydána v souladu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu. Správní orgány nejsou v rozhodnutí povinny fabulovat různé skutečnosti, které ani nenastaly a nevznikla jim tudíž zákonná povinnost uvádět, za jakých podmínek by k zajištění zbrojního průkazu nedošlo. Správní orgány vycházely z usnesení o

zahájení trestního stíhání žalobce a z popisu skutkového stavu věci tak, jak je v tomto usnesení uveden. Z těchto skutečností pak správní orgány dovodily úvahy, vedoucí k zahájení řízení o zajištění zbrojního průkazu. Formální přístup správních orgánů v tomto směru dovodit nelze. Zajištění zbrojního průkazu je v režimu správního uvážení, správní orgán musí vycházet z usnesení o zahájení trestního stíhání, aby zjistil, zda je splněna jedna z podmínek zahájení tohoto správního řízení a dále je povinen vyhodnotit skutečnosti, vedoucí k samotnému zajištění průkazu. Rozhodnutí správních orgánů jsou v tomto směru přezkoumatelná, neboť kromě naplnění podmínky zahájení trestního stíhání, byl též dovozen zájem společnosti na ochraně před možným zneužitím legálně držené zbraně držitelem zbrojního průkazu.

(13) Pokud žalobce tvrdí, že mu byl zbrojní průkaz vydán v době, kdy správní orgány již věděly o jeho probíhajícím trestním stíhání, pak k tomuto žalovaná uvedla, že v době vydání zbrojního průkazu žalobci jeho trestní stíhání zahájeno nebylo, a proto mu uvedené oprávnění vzniklo (k vydání zbrojního průkazu žalobci došlo dne 10. 2. 2014, usnesení o zahájení trestního stíhání žalobce bylo vydáno dne 4. 3. 2014). S ohledem na absenci zákonných důvodů tudíž nebylo možné žalobci zbrojní průkaz nevydat. Ve vztahu k žalobcem namítané změně právní kvalifikace předmětných skutků nelze konstatovat, že by se jednalo o tak zásadní změnu, v důsledku níž by bylo lze od zajištění zbrojního průkazu žalobce upustit. Tvrzení žalobce o změně právní kvalifikace skutků ze zločinu na přečin navíc není s ohledem na znění usnesení o zahájení jeho trestního stíhání pravdivé. Časová prodleva mezi jednáním žalobce, které je předmětem trestního stíhání, a vydáním usnesení o zahájení tohoto trestního stíhání, není pro správní řízení v dané věci relevantní. Ochrany práv nabytých v dobré víře se dovolávat nelze, neboť žalobci žádná práva trvale odeprána nebyla.

(14) V řízení před správními orgány nedošlo k porušení zásady presumpce neviny, když správní orgány toliko konstatovaly „podezření z trestné činnosti“. Naplnění skutkové podstaty trestných činů, které jsou žalobci kladeny za vinu, musí posoudit orgán činný v trestním řízení. Správní orgány vychází toliko z obsahu usnesení o zahájení trestního stíhání žalobce. Správní orgány nemají možnost monitorovat průběh trestního řízení. Zajištění zbrojního průkazu je vždy opatření preventivní a nelze ho zaměňovat za kriminalizaci žalobce do budoucna.

(15) K žalovanou zmiňovanému judikátu Nejvyššího správního soudu, který byl dle žalobce již překonán, bylo žalovanou konstatováno, že v poukazovaném rozhodnutí Nejvyšší správní soud pouze vymezil právní názor ve vztahu ke kompetenční výluce, kdy konstatoval, že rozhodnutí o zajištění zbrojního průkazu podléhá soudnímu přezkumu. Žalovaná v této souvislosti setrvala na svém názoru, dle něhož zajištěním zbrojního průkazu dochází pouze k omezení práva na nabytí vlastnictví, držení nebo nošení zbraní a střeliva.

(16) Žalovaná závěrem nesouhlasila s názorem žalobce, dle něhož mělo být řízení o jeho žádost o vydání zbrojního průkazu dle ust. § 17 odst. 6 zákona o zbraních přerušeno, a to z důvodu zahájeného trestního stíhání žalobce. Vzhledem k tomu, že usnesení o zahájení trestního stíhání bylo vydáno dne 4. 3. 2014, neměl správní orgán prvního stupně možnost žalobci zbrojní průkaz nevydat. V době vydání zbrojního průkazu žalobci neexistovaly překážky, které by k nevydání průkazu vedly. Ustanovení o přerušení řízení nelze použít v případě ust. § 24 zákona o zbraních, tedy v řízení, kde se jedná o prodloužení platnosti zbrojního průkazu, a to vzhledem ke specialitě ust. § 24 zákona o zbraních ve vztahu k žalobcem poukazovanému ust. § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu. V případě, že je proti žadateli o vydání nového zbrojního průkazu (po uplynutí platnosti původního) zahájeno

trestní stíhání, lze využít pouze institut zajištění tohoto průkazu po jeho vydání. Oprávnění k užití zbraní lze v tomto případě omezit pouze užitím institutu zajištění zbrojního průkazu, řízení o vydání zbrojního průkazu z logiky věci přerušit nelze.

III. Obsah správních spisů

(17) Žádostí ze dne 15. 1. 2014 požádal žalobce o vydání zbrojního průkazu pro skupiny A, B a E. Součástí této žádosti je kromě jiného usnesení Policie ČR ze dne 16. 9. 2012 č.j. ORI-60498-11/TČ-2012-0011SV-6 o zahájení trestního stíhání žalobce, jehož předmětem je obvinění žalobce ze spáchání (1) zločinu obecného ohrožení podle ust. § 272 odst. 1 trestního zákoníku a (2) přečinu nedovoleného ozbrojování podle ust. § 279 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku. Usnesením Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 6 ze dne 19. 9. 2012 sp. zn. 1ZT 371/2012 bylo usnesení policejního orgánu o zahájení trestního stíhání žalobce zrušeno. Dne 10. 2. 2014 byl žalobci vydán zbrojní průkaz č. AL 529365.

(18) Usnesením Policie ČR ze dne 4. 3. 2014 č.j. ORI-60498-59/TČ-2012-001179-6 bylo zahájeno trestní stíhání žalobce jako obviněného ze spáchání (1) přečinu obecného ohrožení z nedbalosti a (2) přečinu nedovoleného ozbrojování. Těchto skutků se měl žalobce dopustit manipulací s výbušným předmětem neznámého složení, který následně explodoval, a jehož hořící části způsobily požár v několika oddělených ohniscích, v důsledku čehož došlo ke zničení vybavení pronajatého bytu žalobce a k ohrožení několika desítek obyvatel panelového domu, ve kterém se byt žalobce nacházel. Obyvatelé domu museli být následně evakuováni, žalobce si tímto jednáním způsobil poranění na svém těle, dále způsobil poškození bytu pronajímatelky ve výši 145.150 Kč a rovněž škodu vzniklou v souvislosti s evakuací osob v domě. V souvislosti s touto událostí bylo dále zjištěno, že žalobce v pronajatém bytě hromadil zbraně a střelivo, k jejichž držení nebyl v uvedené době ani před tímto incidentem zákonem oprávněn.

(19) Usnesením Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 6 ze dne 23. 3. 2014 sp. zn. 1ZT 371/2012 byla zamítnuta stížnost žalobce proti usnesení Policie ČR ze dne 4. 3. 2014.

(20) Oznámením Policie ČR ze dne 30. 4. 2014 č.j. KRPC-64896-2/ČJ-2014-0205IZ bylo zahájeno správní řízení ve věci zajištění zbrojního průkazu žalobce č. AL 529365, a to z důvodu zahájení trestního stíhání žalobce pro přečin obecného ohrožení z nedbalosti a přečin nedovoleného ozbrojování.

(21) Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně ze dne 27. 6. 2014 č.j. KRPC-64896-16/ČJ-2014-0200IZ, byl žalobci zajištěn zbrojní průkaz č. AL529365, vydaný pro skupiny oprávnění A, B, E, s dobou platnosti do 10. 2. 2019. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí se podává, že správní orgán doplnil spis k dané věci o žalobcem požadované podklady, a to o kopii spisu, který byl veden v souvislosti s vyřizováním přihlášky žalobce ke zkoušce z odborné způsobilosti a rovněž o spis vedený v souvislosti s rozhodováním o žádosti žalobce o vydání zbrojního průkazu. Správní orgán naproti tomu nevyhověl žalobcem nově navrhaným důkazům – aktuálním opisem z evidence Rejstříku trestů a aktuální zprávou Městského úřadu v Písku, neboť tyto důkazy byly správním orgánem označeny jako nadbytečné. Nadbytečnost těchto důkazů byla správním orgánem konstatována s ohledem na vnitřní mechanismy policie, které zaručují, vzájemnou komunikaci mezi jednotlivými

správními orgány, díky níž se o pravomocném odsouzení žalobce či o aktuálně vedených přestupkových řízeních správní orgán dozví. Správní spis obsahuje veškeré písemnosti vzniklé v souvislosti s daným správním řízením, včetně písemností požadovaných žalobcem. Správní orgán v rozhodnutí o zajištění zbrojního průkazu žalobce konstatoval, že jednání žalobce, pro něž je stíhán, představuje jednání, které je pro společnost nebezpečné a není proto žádoucí, aby žalobce měl možnost nabývat, držet a jakkoliv manipulovat se zbraněmi. Nesouhlas žalobce se zahájeným trestním stíháním nelze akceptovat, neboť správní orgán není kompetentní k posouzení skutečností, na základě nichž bylo trestní stíhání se žalobcem zahájeno. Důvodem pro zahájení daného správního řízení je kromě usnesení o zahájení trestního stíhání žalobce též závažnost skutku, kterého se žalobce dopustil. Žalobce je jako obviněný trestně stíhán za trestný čin, jehož horní hranice trestní sazby představuje až 5 let trestu odnětí svobody. S ohledem na tuto skutečnost je pro společnost nebezpečné, aby žalobce měl možnost nabývat, držet a jakkoli manipulovat se zbraněmi. Správní orgán se dále neztotožnil s tvrzením žalobce, dle něhož měl řízení o žádosti žalobce o vydání zbrojního průkazu přerušit, pokud věděl, že proti žalobci bude zahájeno trestní stíhání. Správní orgán může řízení o žádosti o vydání zbrojního průkazu přerušit pouze za situace, kdy je trestní stíhání zahájeno. V nyní projednávané věci však byly činěny pouze úkony před zahájením trestního stíhání, které v té době zahájeno nebylo, a správní orgán tak neměl jinou možnost, než rozhodnout o vydání zbrojního průkazu. S ohledem na závažnost žalobcova skutku, rozhodl správní orgán o zajištění jeho zbrojního průkazu. Pominou-li důvody, které k zajištění vedly, bude mu doklad po předložení příslušného potvrzení bez odkladu vrácen.

(22) Proti rozhodnutí správního orgánu o zajištění zbrojního průkazu bylo žalobcem dne 8. 8. 2014 podáno odvolání, které obsahově koresponduje s nyní projednávanou žalobou. O tomto odvolání bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 15. 9. 2014 č.j. PPR-23584-5/ČJ-2014-990450. Odvoláním napadené rozhodnutí bylo žalovanou potvrzeno a odvolání žalobce zamítnuto. Z obsahu odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaná neshledala prvoinstanční rozhodnutí nepřezkoumatelným ani nesrozumitelným. Správní orgán vycházel z usnesení o zahájení trestního stíhání žalobce a dále vyhodnotil společenskou nebezpečnost jednání žalobce, pro něž je trestní stíhání vedeno. Správní orgán v tomto směru nepřekročil meze správního uvážení a učiněné závěry jsou zcela v souladu s veřejným zájmem. Správní orgán řádně vyhodnotil závažnost žalobcova skutku, žalobcovo jednání je pro společnost nebezpečné. Veřejný zájem společnosti na jednání držitele zbrojního průkazu byl v tomto případě postaven nad zájem jednotlivce. Správní orgán se tímto postupem rozhodl předejít případnému protiprávnímu jednání žalobce. Řízení o zajištění zbrojního průkazu žalobce bylo zahájeno na základě pečlivého správního uvážení, na jehož základě správní orgán hodnotil především závažnost jednání žalobce. Při svém rozhodování správní orgán vycházel z dostatečně zjištěného skutkového stavu, na základě rozhodnutí, která měl k dispozici z trestního řízení vedeného se žalobcem. Správní orgán rovněž akceptoval doplnění správního spisu o další žalobcem navržené dokumenty. Usnesení o zahájení trestního stíhání nelze hodnotit jako nezákonně pořízený důkaz, neboť správní orgán byl na základě interních mechanismů policie automaticky vyrozuměn o probíhajícím trestním stíhání žalobce. Podklady řízení tak byly pořízeny v souladu se zákonem. Správní orgán rovněž řádně odůvodnil důvody, pro které neprovedl žalobcem navrhované důkazy, tyto důkazy nebyly připuštěny, neboť se týkají jiného předmětu řízení. Správní orgán není kompetentní hodnotit postupy orgánů činných v trestním řízení a tyto průběžně monitorovat. Rozhodnutí o zajištění zbrojního průkazu žalobce má povahu především preventivní, v případě pominutí důvodů jeho zajištění, bude průkaz žalobci bez zbytečného odkladu vrácen. Rozhodnutím o zajištění zbraně žalobce nemá povahu vyslovení viny za spáchaný trestný čin ani jinak neprolamuje zásadu presumpce viny. Pokud žalobce namítá, že zbrojní

průkaz mu neměl být s ohledem na vědomost správních orgánů o probíhajícím trestním řízení vůbec vydán, pak s tímto se nelze ztotožnit, v době vydání zbrojního průkazu žalobci nebylo trestní stíhání, na nějž je přerušeno řízení dle ust. § 17 odst. 7 zákona o zbraních vázáno, vůči žalobci zahájeno, když byly prováděny pouze některé úkony v tomto trestním řízení. Z obsahu odvolání žalobce je dále zřejmé, že se domáhá, aby součástí správního spisu k dané věci byl i trestní spis orgánů činných v trestním řízení. Toto však není možné, neboť žalovaná není oprávněna průběžně monitorovat průběh trestního řízení se žalobcem a stejně tak není oprávněna výsledky tohoto řízení jakkoliv hodnotit. Závěrem žalovaná shrnula, že správní orgán prvního stupně nevybočil z mezí správního uvážení. Vycházel z usnesení o zahájení trestního stíhání žalobce a v rámci svého hodnocení byl povinen předvídat možné jednání žalobce, které by mohlo být vyhodnoceno jako protiprávní. V daném případě převážil zájem společnosti na omezení oprávnění osoby legálně nakládat se zbraní v případě, kdy tato osoba nelegálně přechovává zbraň bez řádného povolení. Rozhodnutí o zajištění zbrojního průkazu žalobce považuje žalovaná za správné a dostatečně odůvodněné.

IV. Právní názor soudu

(23) Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 s. ř. s., v mezích daných žalobními body a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

(24) Rozhodnutím správního orgánu bylo na základě ust. § 57 odst. 1 zákona o zbraních rozhodnuto o zajištění zbrojního průkazu žalobce. Správní orgán přistoupil k tomuto rozhodnutí s ohledem na usnesení o zahájení trestního stíhání žalobce. Dále bylo v rozhodnutí konstatováno, že jednání žalobce, pro nějž je vůči němu vedeno trestní řízení, je závažné a jeho možné následky jsou nebezpečné pro společnost. Žalovaná toto rozhodnutí správního orgánu k odvolání žalobce potvrdila, s názorem prvoinstančního orgánu se žalovaná ztotožnila a jednání žalobce shodně vyhodnotila jako závažné, přičemž zájem společnosti na ochraně bezpečnosti v daném případě převážil zájem jednotlivce.

(25) O zajištění zbrojního průkazu může příslušný orgán policie na základě ust. § 57 odst. 1 zákona o zbraních rozhodnout, jestliže proti držiteli zbrojního průkazu bylo zahájeno trestní stíhání pro trestný čin uvedený v [§ 22 odst. 1](#) nebo bylo zahájeno správní řízení pro přestupek uvedený v [§ 76 odst. 1 písm. a\)](#), [§ 76a odst. 1 písm. a\)](#), [b\) anebo d\)](#), [§ 76a odst. 4 písm. a\)](#), [§ 76a odst. 5 písm. a\) anebo b\)](#) nebo v [§ 76a odst. 10 písm. a\) anebo b\)](#).

(26) Podle ust. § 22 odst. 1 zákona o zbraních se za bezúhonného podle tohoto zákona nepovažuje ten, kdo byl pravomocně uznán vinným trestným činem (a) vlastizrady, rozvracení republiky, teroru, teroristického útoku, sabotáže, vyzvědačství, válečné zrady, účasti na organizované zločinecké skupině, obecného ohrožení, získání kontroly nad vzdušným dopravním prostředkem, civilním plavidlem a pevnou plošinou, ohrožení bezpečnosti vzdušného dopravního prostředku a civilního plavidla, zavlčení vzdušného dopravního prostředku do ciziny, vraždy nebo genocidia, za který byl uložen výjimečný trest nebo trest odnětí svobody na více než 12 let nebo mladistvému trestní opatření odnětí svobody nepodmíněně na 5 až 10 let, (b) uvedeným v písmenu a), za který byl uložen trest odnětí svobody na 5 až 12 let, nebo úmyslným trestným činem proti životu a zdraví, proti svobodě a právům na ochranu osobnosti, soukromí a listovního tajemství, proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti nebo jiným úmyslným trestným činem spáchaným se zbraní, za který byl uložen trest odnětí svobody převyšující 5 let a od ukončení výkonu trestu odnětí svobody neuplynulo alespoň 20 let, (c) uvedeným v písmenu a) nebo b) nebo jiným

úmyslným trestným činem, jestliže od právní moci rozsudku nebo od ukončení výkonu trestu odnětí svobody v případě, že tento trest byl uložen, 1. neuplynulo alespoň 10 let, jestliže byl uložen trest odnětí svobody převyšující 2 roky, 2. neuplynulo alespoň 5 let, jestliže byl uložen trest odnětí svobody nepřevyšující 2 roky nebo jiný trest než trest odnětí svobody, nebo 3. neuplynuly alespoň 3 roky, jestliže bylo upuštěno od potrestání, podmíněně upuštěno od potrestání s dohledem, upuštěno od uložení trestního opatření mladistvému anebo podmíněně upuštěno od uložení trestního opatření mladistvému nebo byla sice vyslovena vina, ale nebyl uložen trest v trestním řízení, v němž došlo k pokračování trestního stíhání na žádost obviněného anebo obžalovaného, nebo nebylo uloženo trestní opatření poté, co bylo odstoupeno od trestního stíhání mladistvého podle zvláštního právního předpisu, nebo (d) spáchaným z nedbalosti za porušení povinností v souvislosti s držením, nošením nebo používáním zbraně nebo střeliva, pokud od právní moci rozsudku neuplynuly alespoň 3 roky.

(27) Usnesením Policie ČR ze dne 4. 3. 2014 č.j. ORI-60498-59/TČ-2012-001179-6 bylo zahájeno trestní stíhání žalobce jako obviněného ze spáchání (1) přečinu obecného ohrožení podle ust. § 273 odst. 1 trestního zákoníku a (2) přečinu nedovoleného ozbrojování podle ust. § 279 odst. 3 písm. b) trestního zákoníku. Těchto skutků se měl žalobce dopustit manipulací s výbušným předmětem neznámého složení, který následně explodoval, a jehož hořící části způsobily požár v několika oddělených ohniscích, v důsledku čehož došlo ke zničení vybavení pronajatého bytu žalobce a k ohrožení několika desítek obyvatel panelového domu, ve kterém se byt žalobce nacházel. Obyvatelé domu museli být následně evakuováni, žalobce si tímto jednáním způsobil poranění na svém těle, dále způsobil poškození bytu pronajímatelky ve výši 145.150 Kč a rovněž škodu vzniklou v souvislosti s evakuací osob v domě. V souvislosti s touto událostí bylo dále zjištěno, že žalobce v pronajatém bytě hromadil zbraně a střelivo, k jejichž držení nebyl v uvedené době ani před tímto incidentem zákonem oprávněn.

(28) Žalobce předně rozporuje zákonnost podkladů rozhodnutí o zajištění zbrojního průkazu (usnesení o zahájení trestního stíhání žalobce), které nebyly pořízeny v souladu se zákonem. Se správním spisem bylo v této souvislosti dle žalobce manipulováno.

(29) Z citovaného ust. § 57 odst. 1 zákona o zbraních vyplývá, že o zajištění zbrojního průkazu lze rozhodnout, pokud bylo zahájeno trestní stíhání držitele zbrojního průkazu, a to pro trestný čin uvedený v ust. § 22 odst. 1 zákona o zbraních. Z obsahu správního spisu vedeného k dané věci vyplývá, že se žalobcem bylo usnesením Policie ČR ze dne 4. 3. 2014 zahájeno trestní stíhání právě pro trestný čin uvedený v ust. § 22 odst. 1 zákona o zbraních. Předmětné usnesení je součástí správního spisu, přičemž společně s rozhodnutím státního zástupce, kterým byla zamítnuta stížnost žalobce proti tomuto usnesení, bylo žalované doručeno dne 30. 4. 2014.

(30) Institut zajištění zbraně, střeliva, zakázaného doplňku zbraně, zbrojního průkazu, průkazu zbraně a zbrojního průvodního listu realizuje příslušný útvar policie fakultativně podle okolností, a to v případě, že proti držiteli zbrojního průkazu (zbrojního průvodního listu, Evropského zbrojního pasu) bylo zahájeno trestní stíhání pro trestný čin uvedený v ust. [§ 22 odst. 1](#). Nelze ho tedy využít ve stádiu první fáze trestního řízení, což je prověřování okolností nasvědčujících spáchání trestného činu podle ust. [§ 159](#) trestního řádu. Zdrojem informace o zahájeném trestním stíhání jsou informační systémy vedené policií podle zvláštních zákonů. Držitel zbrojního průkazu nemá povinnost informovat o zahájeném trestním stíhání příslušný útvar policie. [Teryngel, J., Kreml, A.. Zákon č. 119/2002 Sb., o zbraních, Komentář: Praha: Wolters Kluwer, a. s., 2010]

(31) Z komentovaného znění předmětného ustanovení vyplývá, že zdrojem počáteční informace o zahájení trestního stíhání držitele zbrojního průkazu je informační systém Policie ČR vedený na základě zvláštních předpisů. Policie ČR eviduje veškerá trestní stíhání občanů ČR, přičemž informace o těchto trestních stíháních zprostředkovává v rámci své organizační struktury automaticky dalším složkám policie. Tak tomu bylo i v nyní projednávané věci, kdy je zřejmé, že Policie ČR, Obvodní ředitelství policie Praha 1, Služba kriminální policie a vyšetřování, odbor kriminality, zprostředkovala usnesení o zahájení trestního stíhání žalované. Takový postup považuje krajský soud za zákonný, uskutečněný v souladu s ust. § 60 odst. 1 a ust. § 78 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii ČR. Jedná se o automatizovaný postup probíhající v rámci interních mechanismů policie a jejího informačního systému.

(32) Postup žalované, která by v případě každého jednotlivého držitele zbrojního průkazu sama průběžně aktualizovala své poznatky o zahájených trestních stíháních těchto držitelů, lze označit za nereálný. I z tohoto důvodu je logické, že jednotlivá oddělení Policie ČR mezi sebou kooperují a prostřednictvím sdíleného systému dochází ke vzájemnému předávání informací relevantních pro to které řízení. Orgány policie se v rámci spolupráce vzájemně upozorňují na skutečnosti, které se dotýkají jejich činnosti. Takový postup je blíže specifikován nařízeními policejního prezidenta, který postupy vzájemné policejní spolupráce koordinuje. Usnesení o zahájení trestního stíhání z tohoto důvodu nelze považovat za nezákonně pořízený důkaz. Krajský soud rovněž neshledal, že by se spisem vedeným policií k projednávané věci bylo jakkoliv manipulováno, toto žalobcem prokázáno nebylo a z obsahu správního spisu naopak vyplývá, že jednotlivé dokumenty jsou do tohoto spisu automaticky řazeny dle data jejich doručení či vyhotovení, a to v elektronické podobě. Námitka žalobce nebyla shledána důvodnou.

(33) Žalobce dále namítl nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, z něhož není zřejmé, jakými dokumenty se žalovaná ve správním řízení zabývala a jaké dokumenty sloužily jako podklad rozhodnutí. Z rozhodnutí žalované rovněž není patrné, z jakého důvodu bylo prvoinstanční rozhodnutí shledáno srozumitelným a správným.

(34) Krajský soud neshledal důvodnou ani tuto námitku. Z obsahu žalobou napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaná postupovala v souladu s ust. § 89 odst. 2 správního řádu, přičemž v rámci svého rozhodování vycházela z usnesení o zahájení trestního stíhání žalobce ze dne 4. 3. 2014 č.j. ORI-60498-59/TČ-2012-001179-6. Žalovaná se na straně 4 a 5 napadeného rozhodnutí zabývá podklady, z nichž při svém rozhodování vycházela, a kterými jsou usnesení o zahájení trestního stíhání žalobce a potažmo též rozhodnutí státního zastupitelství, kterým byla zamítnuta stížnost žalobce proti usnesení o zahájení jeho trestního stíhání. Žalovaná rovněž vysvětlila, z jakých důvodů tyto podklady pro rozhodnutí o zajištění zbrojního průkazu postačují. V dané věci byly naplněny podmínky pro zajištění zbrojního průkazu žalobce, neboť se žalobcem bylo zahájeno trestní stíhání ve smyslu ust. § 57 odst. 1 zákona o zbraních a správní orgán na základě správního uvážení shledal jednání žalobce natolik závažným a nebezpečným pro společnost, že odůvodňuje rozhodnutí o zajištění jeho zbrojního průkazu. Z díkce ust. § 57 odst. 1 zákona o zbraních vyplývá, že podmínkou pro rozhodnutí o zajištění zbrojního průkazu jeho držitele je existence trestního stíhání jeho držitele. Tato podmínka v daném případě byla splněna a je zřejmé, že k zahájení řízení o zajištění zbrojního průkazu naprosto postačuje vydání usnesení o zahájení trestního stíhání žalobce. Žalovaná tedy při svém rozhodování vycházela z usnesení o zahájení trestního stíhání žalobce, stejně tak jako správní orgán prvního stupně. Správní

uvážení obou policejních orgánů pak bylo založeno na obsahu tohoto usnesení, ze kterého byla dovozena závažnost jednání žalobce a rovněž úvaha o nebezpečnosti takového jednání pro společnost. Správní orgány shledaly, že v daném případě je namístě upřednostnit zájem společnosti na ochraně bezpečnosti před zájmem žalobce jako držitele zbrojního průkazu.

(35) Žalovaná shledala odvoláním napadené rozhodnutí jako správné a srozumitelné, neboť správní orgán v rozhodnutí dostatečně řádně zdůvodnil naplnění podmínek ust. § 57 odst. 1 zákona o zbraních. Správní orgán prvního stupně konstatoval, že vydáním usnesení o zahájení trestního stíhání žalobce je naplněna první podmínka pro vydání rozhodnutí o zajištění zbrojního průkazu žalobce. Naplnění druhé podmínky pak bylo správním orgánem shledáno na základě správního uvážení, jak již krajský soud podrobně rozvedl shora. Žalovaná se s odůvodněním rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ztotožnila a v tomto směru konstatovala, že prvoinstanční rozhodnutí není v rozporu s právními předpisy či že je nesprávné a odvolání žalobce tak na základě ust. § 90 odst. 5 správního řádu zamítla.

(36) Rozhodnutí správních orgánů jsou dle žalobce nezákonná rovněž pro jejich formálnost, když z nich není patrné, z jakého důvodu bylo o zajištění zbrojního průkazu rozhodnuto. Materiálně bylo dle žalobce o zajištění jeho zbrojního průkazu rozhodnuto již zahájením daného správního řízení.

(37) Žalobcem namítaná formálnost rozhodnutí správních orgánů nebyla krajským soudem shledána. Usnesení o zahájení trestního stíhání žalobce bylo v dané věci vydáno, stížnost žalobce proti tomuto usnesení byla státním zastupitelstvím zamítnuta. Samotné zahájení trestního stíhání držitele zbrojního průkazu však automaticky neznamená zajištění zbrojního průkazu jeho držitele, vydáním tohoto usnesení je naplněna pouze jedna z podmínek rozhodnutí o zajištění zbrojního průkazu. Rozhodnutí o zahájení trestního stíhání představuje jediný zákonem výslovně uvedený důkazní prostředek, avšak aby mohlo být přistoupeno k samotnému zajištění zbrojního průkazu, musí správní orgán na základě správního uvážení dospět k nezbytnosti přijetí tohoto opatření.

(38) Správním uvážením rozumíme možnost správních orgánů po zvážení všech okolností zvolit jedno z možných řešení, které konkrétní právní předpis nabízí. Správní uvážení musí být založeno na východiscích, jež mají dostatečnou a skutkovým zjištěním, které správní orgán bere za základ svého uvážení, odpovídající oporu ve správním spisu. (rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 10. 11. 2011, č.j. 62Af 43/2010-101)

(39) V nyní projednávané věci správní orgány založily správní uvážení na obsahu usnesení o zahájení trestního stíhání žalobce a rozhodnutí státního zastupitelství, jímž byla zamítnuta stížnost žalobce proti tomuto usnesení. Z obsahu odůvodnění rozhodnutí orgánů činných v trestním řízení vyplývá, že žalobce byl obviněn ze spáchání (1) přečinu obecného ohrožení podle ust. § 273 odst. 1 trestního zákoníku a (2) přečinu nedovoleného ozbrojování podle ust. § 279 odst. 3 písm. b) trestního zákoníku. Těchto skutků se měl žalobce dopustit manipulací s výbušným předmětem neznámého složení, který následně explodoval, a jehož hořící části způsobily požár v několika oddělených ohniscích, v důsledku čehož došlo ke zničení vybavení pronajatého bytu žalobce a k ohrožení několika desítek obyvatel panelového domu, ve kterém se byt žalobce nacházel. Obyvatelé domu museli být následně evakuováni, žalobce si tímto jednáním způsobil poranění na svém těle a dále způsobil poškození bytu pronajímatelky ve výši 145.150 Kč a rovněž škodu vzniklou v souvislosti s evakuací osob v domě. V souvislosti s touto událostí bylo dále zjištěno, že žalobce v pronajatém bytě

hromadil zbraně a střelivo, k jejichž držení nebyl v uvedené době ani před tímto incidentem zákonem oprávněn. Toto jednání žalobce bylo správními orgány vyhodnoceno jako závažné, svým charakterem nebezpečné pro veřejnost. Zajištění zbrojního průkazu žalobce je z tohoto důvodu vyžadováno veřejným zájmem na ochraně společnosti před možným zneužitím legálně držené zbraně držitelem zbrojního průkazu. V případě žalobce, který je navíc osobou právně vzdělanou, se očekává hluboká znalost právních předpisů vedoucí ke zdrženlivosti v jejich porušování. Správní orgány postavily veřejný zájem společnosti nad zájem jednotlivce.

(40) Krajský soud se se shora nastíněnými závěry správního uvážení zcela ztotožnil. Z předmětného usnesení o zahájení trestního stíhání se podává, že žalobce v bytě nacházejícím se v sedmém patře bytového domu skladoval velké množství zbraní a střeliva, jednalo se převážně o munici z 2. světové války. Mezi skladovaný vojenský materiál patřily zejména protipancéřové granáty, zbraně, části zbraní, ale i chemikálie. Co se týče zbraní, pak se jednalo zčásti o zbraně funkční spolu s funkčními náboji, ale i části zbraní, z nichž byla patrná jejich odborná úprava směřující k jejich znovu zprovoznění. Součástí tohoto materiálu byly též extrémně nebezpečné předměty jako rozbuška z ručního granátu či poškozená ocelová pouzdra obsahující zápalnou složku (fosfor). Jednalo se tedy o velké množství střeliva a munice podléhající registraci. Odborným zkoumáním byla zjištěna přítomnost povýbuchových zplodin energetických materiálů.

(41) Z výše uvedeného vyplývá, že žalobce v bytě skladoval velké množství nebezpečného materiálu. Bez příslušného povolení žalobce držel 2 samonabíjecí pistole z druhé světové války, 11 ks ostrých nábojů, ženijní rozbušku a rozbušku vyjmutou z ostrého útočného granátu. Tímto svým jednáním žalobce prokazatelně ohrožoval nejen sebe samého, ale i ostatní obyvatele domu, kteří museli být v důsledku žalobcem zapříčiněné exploze, způsobené jím při manipulaci s nebezpečným materiálem, evakuováni. Žalobce sám byl v důsledku tohoto výbuchu poraněn. Pouze díky včasnému zásahu hasičského záchranného sboru došlo k likvidaci způsobeného požáru, přesto však žalobce způsobil pronajímatelce bytu, v němž k explozi došlo, škodu ve výši 145.150 Kč. Takové jednání považuje krajský soud shodně se správními orgány za velmi závažné a nebezpečné pro žalobce, ale i pro společnost. Žalobce svým naprosto neuváženým jednáním ohrozil nejen život svůj, ale i životy ostatních obyvatel domu, kteří díky němu museli být ze svých bytů evakuováni. Míra nebezpečnosti a závažnosti jednání žalobce vzbuzuje nutnou obezřetnost i ve vztahu k jeho dalšímu možnému jednání a z tohoto důvodu se krajský soud plně ztotožnil i se závěry správních orgánů o adekvátnosti zajištění zbrojního průkazu žalobce. Jednání žalobce neposkytuje žádoucí záruku, že se do budoucna nebude opakovat a legální držba zbraní by mu z tohoto důvodu měla být pozastavena.

(42) Z rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 18. 12. 2003 č.j. 5A 139/2002-46 vyplývá, že soud v rámci přezkumu správního uvážení toto uvážení nenahrazuje vlastním, nýbrž pouze přezkoumává, zda se správní orgán dostatečně vypořádal se skutkovým stavem a zda nedošlo k vybočení z mezí tohoto správního uvážení. V nyní projednávané věci krajský soud dospěl k závěru, že meze správního uvážení překročeny nebyly, správní orgány dostatečně zhodnotily skutkový stav věci a vyvodily z něj adekvátní závěry, na jejichž základě byl zbrojní průkaz žalobce zajištěn. Správní orgány na základě vlastního správního uvážení přezkoumaly okolnosti rozhodné pro učinění závěru o závažnosti jednání žalobce a rizikovitosti jeho dalšího oprávněného držení zbrojního průkazu. S ohledem na charakter správního uvážení tak nelze souhlasit s tvrzením žalobce, dle něhož správní orgány měly vzít v úvahu též dobu, která uplynula od spáchání skutku či dosavadní řádný život žalobce, tyto

úvahy jsou zcela na zvážení správního orgánu a je pouze v jeho dikci, jak zhodnotí okolnosti rozhodné pro zajištění zbrojního průkazu jeho držitele. Žalobcem namítanou délku doby, která od spáchání daného skutku uplynula, či řádnost jeho dosavadního života, nelze v řízení o zajištění zbrojního průkazu považovat za relevantní okolnosti. Krajský soud se závěry správních orgánů týkajících se závažnosti žalobcova jednání a následné rizikovosti jeho dalšího legálního držení zbrojního průkazu ztotožnil, k překročení mezí správního uvážení ze strany správních orgánů nedošlo, přičemž správní orgány řádně vyhodnotily veškeré okolnosti podstatné pro vydání rozhodnutí o zajištění zbrojního průkazu žalobce.

(43) Nad rámec lze uvést, že žalobcem namítaná změna právní kvalifikace skutku, jehož se dopustil, není pro řízení o zajištění zbrojního průkazu relevantní. Za rozhodnou je třeba považovat skutečnost, že se žalobcem bylo zahájeno trestní stíhání pro trestné činy specifikované ust. § 22 odst. 1 zákona o zbraních. (obdobně též rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 28. 6. 2011 č.j. 11 A 134/2010 - 35).

(44) Pokud žalobce namítá, že správní orgány rozhodly v rozporu se zásadou presumpce nevinny, když svým rozhodnutím předjímají rozhodnutí orgánů činných v trestním řízení o vině a trestu, pak s tímto se ztotožnit rovněž nelze. Jak již krajský soud obsáhle zdůvodnil shora, podmínky pro zajištění zbrojního průkazu žalobce byly naplněny, a to vydáním usnesení o zahájení trestního stíhání žalobce a správním uvážením, které odůvodňuje toto zajištění. Správní orgány svým rozhodnutím nikterak nepředjímaly výsledek trestního stíhání žalobce, když vycházely pouze z usnesení o jeho zahájení. Z odůvodnění rozhodnutí správních orgánů nevyplývá, že by shledaly žalobce vinným z trestných činů, z nichž je obviněn. Vycházely pouze ze skutkového stavu, který je obsahem tohoto usnesení, aniž by závěry trestního řízení jakkoliv předjímaly.

(45) Žalobce dále namítá, že správní orgány žalobci vydaly zbrojní průkaz v době, kdy o probíhajícím trestním řízení již věděly. Řízení o jeho žádosti o vydání zbrojního průkazu mělo být dle ust. § 17 odst. 6 zákona o zbraních s ohledem na zahájení trestního stíhání přerušeno.

(46) Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že žalobce žádostí ze dne 15. 1. 2014 požádal o vydání zbrojního průkazu pro skupiny A, B a E. Dne 10. 2. 2014 byl žalobci vydán zbrojní průkaz č. AL 529365. Trestní stíhání žalobce bylo zahájeno dne 4. 3. 2014. Vzhledem k dikci ust. § 57 odst. 1 zákona o zbraních je zřejmé, že řízení o zajištění zbrojního průkazu je vázáno na trestní stíhání jeho držitele. Vědomost správního orgánu o úkonech orgánů činných v trestním řízení učiněných před vydáním usnesení o zahájení trestního stíhání není relevantní. Správním orgánům tak nebránila žádná překážka ve vydání zbrojního průkazu žalobci, tato by mohla nastat až vydáním usnesení o zahájení trestního stíhání žalobce, k tomuto však došlo až po vydání zbrojního průkazu žalobci. Řízení o zajištění zbrojního průkazu žalobce nebylo možné ani přerušit, jak je žalobcem dále namítáno, neboť žalobcem poukazované ust. § 17 odst. 6 zákona o zbraních, se vztahuje pouze na řízení o žádosti o jeho vydání, nikoliv na řízení, kdy dotýčný subjekt již držitelem je a jedná se o jeho zajištění. Shora uvedené námitky žalobce nebyly shledány důvodnými.

(47) Žalobce dále namítá nezákonnost žalovaného rozhodnutí, které vychází z překonané judikatury Nejvyššího správního soudu (rozhodnutí NSS ze dne 30. 9. 2004 č.j. 5As 29/2003 – 68), dle které jsou rozhodnutí o zajištění zbrojních průkazů vyloučena ze soudního přezkumu. Tato judikatura byla překonána rozsudkem téhož soudu ze dne 26. 5. 2010 č.j. 1As 94/2009-70, dle kterého jsou rozhodnutí o zajištění zbrojního průkazu

přezkoumatelná soudem ve správním soudnictví. Rozhodnutí o zajištění zbrojního průkazu jeho držitele tak nemá pouze preventivní charakter, když v jeho důsledku dochází do zásahu práv žalobce.

(48) Žalovaná na straně 8 napadeného rozhodnutí poukazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2004 č.j. 5As 29/2003 – 68 a k tomuto odkazu uvádí, že ze strany správního orgánu rozhodujícího o zajištění průkazu není na místě otázka presumpce neviny, ani hodnocení stupně nebezpečnosti, když je pouze třeba postavit najisto, zda jde o trestné činy úmyslné. Není požadováno ani pravomocné odsouzení pro takové trestné činy, ale musí dojít k zahájení trestního stíhání.

(49) Krajský soud souhlasí, že rozhodnutí NSS ze dne 30. 9. 2004 bylo překonáno, nicméně ke změně právního názoru tohoto soudu došlo výlučně v otázce přezkoumatelnosti rozhodnutí o zajištění zbrojního průkazu správními soudy. Závěry týkající se postupu správního orgánu, který je povinen zkoumat toliko to, zda - li je v věci zahájeno trestní stíhání, přičemž není oprávněn zabývat se otázkou viny, zůstaly i v aktuálním znění dané judikatury konstantní. Byť tedy žalovaná v napadeném rozhodnutí odkazovala na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, jehož závěry byly v některé části překonány, odkazovala na něj pouze co do vázanosti správních orgánů usnesením o zahájení trestního stíhání a správním uvážením co do nebezpečnosti jednání držitele zbrojního průkazu, nikoliv ve vztahu k závěrům týkajících se přezkumu ze strany soudu. Rozhodnutí žalované nebylo z tohoto důvodu shledáno nezákonným. Námitka žalobce týkající se nezákonnosti rozhodnutí, jímž je odkazováno na překonanou judikaturu správních soudů, nebyla shledána důvodnou.

V. Závěr, náklady řízení

(50) V souzeném případě se správní orgány vypořádaly dostatečným způsobem s otázkou naplnění podmínek pro zajištění zbrojního průkazu žalobce, a to jak po formální tak i materiální stránce. Závěry, které vyvodily, vyplývají jednak z listinných důkazů ve správním řízení, zastoupených především usnesením o zahájení trestního stíhání žalobce, ale i z řádně odůvodněného správního uvážení, založeného na pečlivém zhodnocení všech rozhodných okolností dané věci.

(51) Rozhodnutí o zajištění zbrojního průkazu se nepochybně dotýká žalobcovy sféry, avšak tyto negativní důsledky jsou zákonodárcem předpokládány a samozřejmě nevylučují nároky žalobce na škodu způsobenou při výkonu veřejné moci. Rozhodnutí o zajištění zbrojního průkazu je správními orgány vydáváno s ohledem na možná nebezpečí, která mohou z dalšího legálního držení zbrojního průkazu vyplývat, tato nebezpečí jsou vyhodnocována s ohledem na trestní stíhání držitele průkazu. Cílem zajištění zbrojního průkazu jeho držitele, jako dočasného opatření, je znemožnit držiteli zbrojního průkazu, proti kterému bylo zahájeno trestní stíhání pro trestný čin uvedený v ust. § 22 odst. 1 zbrojního zákona, dispozici se zbrojním průkazem a především se zbraní, kterou drží nebo přechovává. K navrácení zbrojního průkazu potom může dojít po právní moci rozhodnutí vydaného v trestním řízení vedeného s držitelem průkazu.

(52) Soud v dané věci uzavřel, že žalobcem uvedené žalobní námitky nebyly důvodné, a proto žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

(53) Další námitky uvedené v replice žalobce doručené soudu dne 27. 1. 2016 v den nařízeného ústního jednání byly vzneseny po uplynutí 2 měsíční lhůty stanovené v § 72 odst. 1 ve vztahu k § 71 odst. 2 věta druhá s. ř. s., ve které lze rozšířit žalobní body, a proto se soud touto argumentací žalobce vznesenou nad rámec žalobních bodů již zabývat nemohl.

(54) Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník řízení, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. V dané záležitosti byl úspěšný žalovaný správní orgán, který však nevynaložil žádné náklady nad rámec své běžné činnosti, a proto mu právo na náhradu nákladů řízení přiznáno nebylo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 27. ledna 2016

Předsedkyně senátu
JUDr. Marie Trnková v. r.

Za správnost vyhotovení :
Prázdna Jaroslava